

Szerkesztőség:

Rimaszombat Koháry-utca 21. szám. Ide intézendő a lap szellemi részét érdeklő minden közlemény és levelezés

Értéktelen levelet nem fogadunk el.

Kéziratot nem adunk vissza.

Az előfizetés díja:

Egész évre . . . 8 korona.
Fél évre . . . 4 korona.
Negyedévre . . . 2 korona.

GÖMÖR-KISHONT

VÁRMEGYEI KÖZLÖNY.

MEGJELENIK HETENKINT EGYSZER: CSÜTÖRTÖKÖN. Felelős szerkesztő: **Dr. DIENES GYULA.****Kiadó-hivatal:**

Rimaszombat, Pokorágyi-utca 1. szám a. a könyvnyomdában — Ide intézendők a kiadó hivatali előrefizetés, hirdetés, nyilttér és egyéb felszólalások.

A hirdetés díja:

Egy háromhasábos petisitor térfogata . . . . . 12 fillér.
Többszöri hirdetésnél árkedvezmény.

Nyilttér:

Egy sor . . . . . 40 fillér.

Előfizetést elfogad a „Gömör-Kishont“ kiadóhivatala, nemkülönben minden hazai postahivatal, az előfizetés legzélszerűbben posta-utalvány útján eszközölhető. — **Hirdetést csak a kiadóhivatal vesz fel.**

Ügyvédekről s hivatásukról.

Városunk társadalmi életében nagyon is szóbeszéd tárgyát képezi az utóbbi időben az ügyvédség, ügyvédi hivatás s eljárás; nem azért, mintha magasztalnák annak jótékony hatását, nem mintha sajnálkoznának mindinkább nehezből helyzetükön, hanem egy pár egyén félrelépett cselekedetét okul véve, ezeknek kettős s megnyomott irónnal irt aktáiból merítik az ügyvédség elleni argumentumaikat. Pedig tévednek, kik egy vagy egy pár ily egyén miatt az egész ügyvédség hivatását félremagyarazzák

Nehéz a mai viszonyok között a szó valódi értelmében ügyvédnek lenni, ki van téve mindenek, szitkolódásoknak, sőt megtörtént, hogy az egyik alperes lelövi a felperes ügyvédjét és felmenti az esküdtseket, avagy a másik alperes arculcsapja és párbajban lelövi a felperes ügyvédet; itt is, ott is lehet hallani, hogy egy ügyvédet megtámadott ellenfele, — tehát a szegény ügyvédeknek még a legrövidebb köz- és életbiztonságuk sincsen meg.

Ez határozottan veszedelmes elfajulása a társadalmi életnek. Csak a nagy anyagi züllésekkel együtt járó erkölcsi romlások hozhatják magukkal az ilyen viszonyokat.

Ilyen viszonyok között nehéz hivatás is az ügyvédi. Sokban hasonlít az orvoséhoz. Az ügyvéd is a nyomoruság tanúja csak úgy mint az orvos, sokszor az elevenbe kénytelen vágni.

Ott áll a nyomor előtt, nem tud rajta segíteni. S valamint az orvos a fájó sebnek kénytelen késsel neki menni, épp úgy az ügyvéd is kénytelen legerélyesebben fellépni, a hol tudja, hogy fellépése keletlenességet és fájdalmat okoz.

De vajjon szokták-e épeszű betegek az orvost megtámadni azért, mert keserű orvosságot adott, vagy mert operál és fájdalmat okoz? Éppen nem vall ép észre vagy legalább higgadt lélekre az, ha valaki az ügyvédséget támadja meg, mikor ezek hivatásukat teljesítik.

Tessék az egyént megnevezni, azt szidni, korholni, de egy miatt az egész ügyvédség tekintélyén csorbát akarni ütni, az egyenlő bírálás

alá kerül a fenti példával jellemzett beteggel, ki az orvost szidja.

S hogy az ügyvédek ellen így feltámad a gyűlölet heve, csak arra vall, hogy az emberek anyagi érdekeit jobban féltik és védik, mint akár tulajdon testüket.

A közönség nincs tisztában az ügyvédi hivatással, ez kétségtelen; szeret róla sokat beszélni, szereti korholni és sokszor alaptalanul.

Nem szeret egyebet látni a közönség az ügyvédben, mint ki a pereket csinálja és okozza. Azt felejtí a közönség, hogy a pereket nem az ügyvéd, hanem a közönség csinálja s okozza, (persze itt is van kivétel) s az ügyvéd csak akkor lép közbe, mikor a per tulajdonképpen megvan. Lényegtelen e mellett az, hogy az ügyvédség az, mely a pernek megadja performáját. A perek már elevenek s élnek, a mikor az ügyvéd kezébe kapja.

Elfelejtí a közönség még egyet: hogy az ügyvéd nem a saját ügyét intézi, hanem az idegen emberét, más szóval: hogy az ügyvédnek van megbízója. Elvégre is az ügyvéd a megbízója érdekeinek szolgálója.

A tisztesség szabályai között kell, hogy minden lehető elkövessen megbízója érdekeinek védelmére. Ezt minden ügyfél joggal megkövetelheti. Hogy ez a szolgálat azután sérti az ellenfél érdekeit, ez csak természetes, — épp ezért nem kelthet felháborodást. A jogszolgáltatás szintjének, a melyben szemtől szemben állanak a szereplők. Amelyik jobban győzi, azé a győzelem. Az igazság úgy alakulhat ki legjobban, ha mindenik fél teljesen a saját érdekeinek álláspontjára helyezkedik.

A kölcsönös védekezésekből jegezesedik ki azután az igazság a bíró segítségével.

Az ügyvédi hivatásban a laikus — kivált ha alperes — ezt a feladatot nem látja meg. Még kevésbé veszi észre az ehhez nem értő, hogy az ügyvéd a közszabadság leghivebb védője. A hol a közszabadság intézményei a legfejletlenebbek, ott a leghatalmasabb az ügyvédi kar.

Csak a közszabadság kincseiben részes nemzetek bírják megbecsülni az ügyvédet, a ki a

szabadság és jog élő lelkiismerete Szünetlenül öröködik ez ügyvédi kar, hogy a jog uralma meg ne töressék.

Semmi kétség, az ügyvédi pálya is kenyérpálya. De elvégre is minden humanus pálya kenyérpálya manapság. Azért nem lesz kisebb az ügyvédi hivatás etikai értéke, mert az ügyvéd díjazásra tart s tarthat jogot, csak az a kar e díjazásnál, némelyek tul mennek az illem s méltányosság határain, s oly expensnotákkal látják el feleiket s a bíróságot, mely eredményezi a jelenlegi közhangulatot az ügyvédség iránt.

A díjazás — ha tisztességes — nem tette mássá e hivatást.

Elég volt már a régi sablonból, hogy a humanus és etikai hivatásokat díjazni erkösetelenség. Mai társadalmi és gazdasági berendezésünk tiltakozik e felfogás ellen. Ma minden hivatás kell hogy elnyerje díjazását és ez nem alacsonyítja le.

Nincs hát észszerűség, se méltányosság abban, hogy az ügyvéd hivatását kisebbiteni próbálják azért, mert az ügyvéd a maga hasznát is nézi és ha a közönség csak a perköltés csinálót nézi az ügyvédben.

Azonban ne akarjon az ügyvéd egyszerre ezeket s ne legyen ügynök. Törvényhozásunknak lesz e feladat, hogy új törvényekkel, a melyek az ügyvédi hivatás nagyobb megbecsülését és védelmét hirdetik a közönségben, neveljék az ügyvédi hivatásban való hitet és tudatot.

Egész jogszolgáltatásunk érdeke, hogy ilyen nevelő hatású törvények hozassanak. Mert épp jogszolgáltatásunknak érdeke leginkább, hogy az ügyvédet nálunk is megbecsüljék s olyan tamadásoknak ki ne tegyék, a milyenekről a legutóbbi időben hallottunk.

Mindenkor lesz azonban kivétel: sok ügyvéd, kinek érdemtelenül jutott e nagyfontosságú hivatás osztályrészeül.

Szentiványi Árpádnak bizalmi szavazat.

A kishonti evang. esperesség Rimaszombatban e hó 28-án tartott közgyűlése nagy és általános érdeklődés mellett tárgyalta a hazai protestáns egyházak legak-

TÁRCZA.

Piczi rózsaszínü . . .

Piczi rózsaszínü kis levelet kaptam. Mindenik betűjét sorba megcsókoltam. Ujra elolvastam, újra megcsókoltam. Mindenik betűnél te reád gondoltam.

Terhes Samu.

Csizi Anna-bál.

Mikor e bálról referálni akarok, eszembe jutnak azok a boldog pillanatok, a mikor a gyermek-kor első mesés éveiben játszó pajtásaimmal vessző paripán lovagoltunk be mamánk hosszú, uszályos ruhái mellé lejtőzve az akkori időben 4 vármegyének találkozó helyét képező híres ajnácskői és parádi Anna-bálokba. Boldog idők voltak ezek! De bizony, már régen volt!

Csizben ebben az időben még nem volt fürdő, csak egy sós kút a piszkos Baracza patak partján. Körülötte a liba pást, hol a kis liba pásztorok játszadoztak kora tavasszal a csiga-bogával s ha a kis állat nem akarta szarvacskáját kinyújtani, énekelték neki: „sós kutba vellek“ s a melyik nem engedelmeskedett, azzal menten meg is cselekedték — *Török József meg Csizsár Péter* uraim a falu vezetői meg sem merték álmodni, hogy az ő falujuk egykor híres világ-fürdőhely lesz. — Hát bizony nem úgy történt mint ő kelmeék gondolkoztak. Minden mulandó és változó a földön. Ajnácskót bezárták, a híres csevize forrásra rácsot tettek. A tágas bálterem, hol annyi szerelmes találkozott, hol annyi szívet raboltak, ma már uradalmi magtár, a nyaraló helyén pedig, melynek erkélyén vigan ugrándoztunk, dohányszerűzet esüfolja a multak aranyos emlékét.

Parádon is elmúltak, elröppentek a jó idők. Némán, árván mered ég felé a pusztas a síroki vár, mert ura azóta elhalt, nem zúg a völgy alatta a gömőri urak csengős négyesfogatai robajától, nincs ki meglátogatná, nincs ki mohos falait megstimogatná. Az öreg Mátra bizonyos szemrehányással tekint le a völgybe, száz bérézet nem zavarja többé a vig muzsikaszó. Némán áll és hallgat a száz éves völgy, csak ha szél surran át, sirja el busan lombja a régi idők kedves emlékét. Egy maradt meg csak, egy: a visszaemlékezés; de erre is lassanként átláthatlan látóvilág huz az azóta letűnt egy negyed század és lassanként a feledés ködébe burkolózik.

Istenem! miért is tünnek el oly gyorsan e boldog idők? Azért, hogy elfeledjük és szomorkodjunk felettük? Nem! azért, hogy a végzet örök törvénye érvényesüljön! Azért, mert megvénültünk, megöregedtek, s helyét egy új kornak kell telváltania.

Csiz fürdő váltja fel e két régi híres helyet s a mostan megtartott Anna-bál alkalmával örömmel győződünk meg, hogy nem fog elmaradni őseitől, sőt mihamarabb tul tesz rajtok. — A közönsége sem marad el a régiektől, mert hiszen a milyen a fa, olyan a gyümölcse is, szittya magyar vér kering az utódoz ereiben is. — Már két hét előtt hallottunk emlegetni, hogy nagy Anna-bál lesz Csizben, s ottan lesz a vidék intelligenciája. Lesz szép leány elegendő, lesz takaros menyecske, lesz mama is, mert övek a dicsőség és öröm, sőt még papák is lesznek, — hát fiatal ember, tánczos gavallér, hogy ne lenne ilyen auspiciumok után.

Szóról-szóra így történt. Már a nappali órákban egymásután robogtak be a szép fogatok, mert az ősi virtus, a magyar geny e nélkül el sem képzelhető. Megjötték a vidék uri: *Fáy, Hámos, Heinczelmann, Hevessy, Tornallyai, Szontagh* nemes családjai stb. Az érkező vendégeket *Glosz Arthur* fürdőigazgató, *Horváth József, Hanvay József, Kossuth József* és *Sütheő István* rész-

vényesek páratlan figyelemmel és előzékenységgel fogadták.

A háziasszonyi tisztetet pedig *Glosz Arthurné, Horváth Józsefné, Kossuth Józsefné* és *Sütheő Istvánné* uriaszonyok töltötték be kiváló kedvességgel és figyelemmel. — A jelenlévők kívül sikerült a következőket teljegyezni:

Urasszonyok: *Dapsy Gyuláné, Glósz Arthurné, Jékey Sándorné, Fáy Antalné, Hámos Lászlóné, Hámos Árpádné, Hevessy Lászlóné, Heinczelmann Altrédnő, Horváth Józsefné, Kemény Erzsé, Kossuth Józsefné, Kozma Zoltánné, dr. Molnár Ferenczné, Osváth Dánielné, Szentkirályi Józsefné, Szontagh Zoltánné, Szontagh Béláné, Sütheő Istvánné, Tornallyai Zoltánné, Szöllősy Anna.*

Urleányok: *Dapsy Ilona, Glosz Vilma, Hámos Mariska, Heinczelmann Mimi és Matyó, Pazar Lenke, Szontagh Mariska, Tornallyai Margit, Tomcsányi Ruzsi, Török Klema és Mariska* stb. (Ha netalán tévedés folytán akaratumon kívül valaki a névsorból kimaradt volna, azért bocsánatot kérünk.)

A mulatság kezdetét a fent elsoroltak vendégszerető házána adott gazdag uzsonna előzte meg, hol a vendégek megismerkedtek s már ezen körülmény is nagyban előmozdította a mulatság sikerét.

Pontban 9 és fél óraker találkozott az előkelő közönség a fürdő tágas éttermében, s alig pár pillanat mulva rá zendítette *Lojzi* az első valczert s azután pedig a ropogós gömőri csárdást. Hazugság volna tölem, ha azt a megszokott kifejezést használnám, hogy állandó jó kedv uralkodott; mert az perczről-perczre a legnagyobb mértékben fokozódott úgy annyira, hogy a reggeli órákban már valóságos tombolássá fajult, s ha a kegyetlen mamák közbe nem szólnak, talán még másnap este is járjuk a „vas várít“. Azt sem irbatom, hogy sokan voltunk, mert a négyeseket csak 32 pár tánczolta, de a kik ott voltunk, mesés jó kedvvel mulattunk. A mulatság fény-

Kedves Barátom!

Nem tartozom azok közé, kik ígéretüket be nem váltják s tekintve, hogy már két hét óta itt fogok (ne gondold azonban, hogy azt akartam írni „vagyok“ s lett belőle a rám ragadt dialectus szerint, „vogyok“, hanem tényleg fogok) tehát tekintve fogyóssomat, nem esik nehezemre a toll s felkereslek soraimmal. A külföldi levelekkel úgy vagyunk, hogy ritkán tud valaki érdekeset írni a külföldről és plane egy általánosan ismert világ-füredőről — ha csak nem a kalandjait meséli el az ember, de azért elég az érdeklődés felkeltésére a levél dátuma: Marianbad, 1902. stb. vagy London, 1902. stb. — mert mi magyarok nagyon érdeklődünk a külföld iránt és szívesebben járunk a külföldi, mint a hazai fürdőbe.

Engem azonban ne számíts azok közé a magyarok közé, mert én olyan vagyok, mint az itt évenként látható madagascari születésű tekete bőrű kereskedő, ki Kairóból keresi fel Marianbadot nem hazafiátlan cosmopolita érzelmei miatt, hanem testének — az édes tehernek — tulságos nagy súlya miatt. Ez a most említett fekete vendég 34 éves és 246 kilogrammot nyom. Ő a leg-súlyosabb vendég. Ha nem volna koplalásra kárhóztatva, megenné a csillagos eget, olyan étvágya van. A massirozó intézetben beszéltem vele Folyton panaszkodik. Nem csoda. Már hatodszor van itt és mindannyiszor 20—24 kgrmot fogy. Persze télen át, mikor visszatér meleg hazájába a második nyarat végigélve, a mi elköltöző feccünkkel és gölyünkkel, kipótolja az elvesztett kilogrammokat sőt 26—30 kgrmot hizik. A tiszta haszon tehát 10 kg. A kereskedői szellem nem hagyja őt cserben soha, mindig haszonnal dolgozik. Szeretné Neked még egyet más elmondani erről a nevezetes exotikus vendégről, de egyebet nem igen tudok róla, mert ő nem tud magyarul, én meg nem tudok arabul. Mindössze annyit tud németül, a menyi a massirozásnál és a mérlegnél szükséges.

Van azonban ezenkívül még sok színes vendég, kik azonban testüknek súlyával ilyen rekkordot nem képesek elérni, sőt én tulszárnyalom őket. Képzelem, milyen soványnak tartasz már engem, hogy sárnyalásról beszéljek, de csalódom, mert csak gondolatban szoktam néha elrepülni Hozzatok. Azért „néha“, mert sok a szenzió itt. Annyi hogy egy nyugodt idegzetű, elkényeztetett idegekkel bíró rimaszombati sem bírna ki. A legújabb feltűnést nem a három tagból álló kaliforniai milliomas család néger szolgaszemélyzete, de külön vonatjuk berobogása sem okozta, hanem az, hogy vasárnap reggel, mikor a mérlegre ültem ismét öt kilóval kevesebbet mutatott a mérleg. Persze ennek öröme olyan ebédet rendeltem, hogy még a garníring is vérré vált bennem tőle. De ezt csak Neked vallom meg és azon reményben, hogy itteni orvosom fülebe nem fog kerülni és mert tudom, hogy Te újságíró létedre sem vagy indiscret.

De a mint látom, eltévesztettem az utat, mert Marianbádrol akartam Neked írni és magamról irtam. Nehogy egoistának tarts ime leirom a fürdőt is:

Marianbad a világ-fürdők egyik legszebbike. Hogy hány méterre fekszik a tenger színe fölött, nem czélok ösmertetni, kimutatja ezt a világ minden részébe szétküldött prospektus. A legújabb azért is, eltekintve a fekvésétől, mert ezen helyre a legegészségesebb emberek s ha szabad magam így kifejezni, a tulegészségben levő egyének jönnek a világ minden tájáról, hogy test-súlyaikból annyit a meynyit lehed, itt hagyjanak és tekintve, hogy a természet a gyöngéd nem több gondot fordít, elgondolható, hogy az itteni fürdővendégek két harmad-része nőkből áll, s mivel kíséretül a legtöbben leányukat hozzák magukkal, leányokban kevés a hiány.

A mi a kényelmet és az igényeket illeti, feltalálható itt a legszegényebb emberétől a leggazdagabb főúr, vagy uralkodó igényeihez mért kényelem, s daczára ennek nincs a a visszaélés, hogy a fürdővendégeket zsarolják, esetleg a vagyoni helyzetével visszaélnének.

A társas eszközöket illetőleg van omnibus, minden szállodától, van városi vasuti villanyos, van egyfogatu van kétfogatu, szóval minden közlekedési eszköz; megszabott mérsékelt árban, nem úgy, mint Várgede fürdőn minálunk.

Vannak társas játékterek, a melyek a közönség szabad használatára állnak, rendelkezésre foot-bal-tér, tennis legalább 40, bicikli pálya iskolával, lovarda, czél lövölde, szóval minden, a mi szórakozásul szolgálhat s mind aranylagosan jutányos árban, nem úgy, mint Rimaszombatban, hol semmi sincs.

De a mit legelső sorban kellett volna említenem, a gyönyörű árnyékos sétaterék, a melyek terjedelmét, hosszúságát biztosan nem sikerült megtudnom, de 150 kilométernél okvetlenül nagyobb terjedelemmel bírnak, s minden 3—4 kilométer tavolságban egy-egy legnagyobb komforttal berendezett restauráció és caffè található, a hol a fürdővendég bármilyenü (? boldog férfiak! így azután könnyű lefogyni. A szerk. sóhaja.) igényei kielégítést nyerhetnek.

Az idei saison a legjobbak közé tartozik, s daczára annak, hogy a legtöbb méltóságok ez idén alig voltak képviselve, mindazonáltal a vendéglősök és villatulajdonosok, egy kettő kivételével, igen meg vannak elégedve, pedig az időjárást tekintve, az idei a rossz nyarak közé tartozott. Este reggel 8—10°, délben 19—20° Celsius jó időkben s így a felöltő alig volt mellőzhető.

A nagy publikum szórakoztatására van egy Cour-Capelle, mely reggel 6—8 óráig, délben 12—1 óráig és végül este 6—7 óráig játszik. Van állandó színter, a hol a világ legelső művésznői szerepelnek, (ezidő szerint négy előadásban Kúry Klára játszott) van rendszeren kevés kivétellel minden nap tombola, katona zene, van magyar czigány zenekar is, de mondhatom oly gyöngé, hogy ha nálunk kisvárosban úgy játszana, nem hallgatná meg senki, s daczára ennek, csudálják az idegenek, pedig mondhatom, a jó magyar nótára reá nem lehet ösmerni.

Van azonkívül czirkusz, a mely azonban nem al-laudó, vannak varieté s este, ha az ember sorba járja ezen helyeket, csaknem zsufolra találja, igaz, hogy ez idő szerint 8000 körül van a fürdővendégek száma s ezek

*) Ezt a levelet városunkban általánosan ismert s jelenleg Marianbadban időző barátjától kaptam a szerkesztőnk s mint hogy igen érdekes, közöljük, a levélirő utólagos engedelmre reményében

tuálisabb kérdését, — az 1848. évi XX. t.-cz. végrehajtását. — Kubinyi Aladár esp. felügyelő, a közgyűlést megnyitó beszédében elvi magaslatról, mint a két protestáns egyház létét biztosító egyik sarkolatos törvénytűntette föl azt. Glaufl Pál főesperes évi jelentésében pedig e törvény gyakorlati keresztülvitele iránt tájékoztatta a közgyűlést; majd így végezte jelentését:

Ezzel kapcsolatban még egy irányban hívom fel a tisztelt Egyházmegye becses figyelmét,

Köztudomás szerint az történt ugyanis, hogy egyházközségünk felügyelőjét, Szentiványi Árpád urat, a vallás- és közoktatásügyi ministeri tárcza költségvetésének tárgyalása alkalmával az 1848. évi XX. t.-cz. végrehajtása tárgyában elmondott országgyűlési beszéde követeztében úgy tűntették fel egyes hírlapi felszólalók, mint aki ellenkezésbe jött saját egyházközségével.

Olyan szó ez, a mely hallgatagon hagyatva netán komoly következményű lehetne, s a melyet megbírálni s felette véleményt nyilvánítani jogunk van nekünk is, mint a-tiszai egyházközség egyik alkotó faktorának; — jogunk van megítélni, hogy az a férfiú, a kit az igaz evangélikus, áldozatkész egyházszertet és hitbuzgóság példányképeinek szoktunk tekinteni, — a kit osztatlan bizalommal emeltünk az egyházközség kormányzói székebe s azóta fokozódó bizalommal és ragaszkodással kísértünk működésében, csakugyan ellenkezésbe jött-e az egyházközségével és így velünk is?

A ki egyházközségünk felügyelőnk egyházkormányzói magatartása felett igazságosan akar ítélni, az nem itéli őt meg egy pártpolitikai nyilatkozat alapján. S a ki tudja, hogy mily nagy szükségünk van olyan férfiúra, a ki az általa készített nagy egyházi testület bizalmából folyó erkölcsi súlytal és tekintélyvel támogassa a közegyház érdekeit, — az tartózkodni fog attól, hogy azon erkölcsi súly és tekintély ellen felemelje rontó kezét.

Hivatkozom az egyházközségünk által 1895-ben tett s 1899-ben megújított határozati javaslatra, melyet az egyházgyűtemhez oly kérelemmel terjesztettünk fel, hogy szösz szerint idézve: „*egyházunknak az 1848. évi XX. t.-cz. szellemében történő állami dotációban részesítése s addig is az alább részletezett 107025 frtnak, mint évi több segélynek megszavazása tárgyában küldjön az államkormányhoz s együtt a magyar törvényhozáshoz indokolt feliratot.*“ Másrészt hivatkozom Szentiványi Árpád egyházközség felügyelő ur szóban forgó beszédére, mely két világosan kidomborodó s egymástól megkülönböztethető részből áll: az egyik ugyanis pártpolitikai kijelentés, a másik pedig a tárgy érdemére tartozó elvi nyilatkozat. A pártpolitikai kijelentéstől itt, egyházi körben és téren okvetlenül el kell tekintenünk; a dolog lényege és érdemére tartozó elvi nyilatkozata pedig szösz szerint idézve ez volt: „*Én tehát arra kérem a t. kormányt: vagy egyszermindenkorra adjon egy olyan ösztöndíjat, a mely által a protestáns egyházak magukat fenntarthatják, — vagy ha a jelen viszonyok közt az nem volna lehetséges, adjon törvény által biztosított nagyobb évi dotációt.*“

É nyilatkozatot egybevetvén most már egyházközségünknek idézett határozati javaslatával: ebből minden magyarázat és indoklás mellőzésével kétségtelenül kiviláglik tehát, hogy Szentiványi Árpád egyházközség felügyelőnknek az 1848. évi XX. t.-cz. végrehajtása tekintetében az országgyűlés színe előtt bevallott álláspontja egyházközségünk és tárgyban elfoglalt álláspontjával teljesen egy és ugyanaz.

Az imént elmondottak alapján indítványozom tehát: Tegyen egyházmegyénk felterjesztést az egyházközség közgyűléséhez a végből, hogy ujtassa meg az 1848. XX. t.-cz. tekintetében hozott korábbi határozatát s ugyanazt javasolja az egyházgyűtemnek is, azon óhajátá kíséretében, hogy a legutóbbi állami költségvetés tárgyalása alkalmával, az 1848. évi XX. t.-cz. végrehajtásának módjára nézve a kormány által kijelentett fokozatosság elve szerint, az állami segélyezés legközelebb az egyházközségi tagok egyházi járandóság-terhének könnyítésére s az egytetemes nyugdíjintézet hivatásának kellő színvonalára való felemelésére irányuljon.

S ezzel kapcsolatban nyilatkoztassa ki egyházmegyénk, hogy egyházközségünk felügyelőnknek, Szentiványi Árpád urnak, az 1848. évi XX. t.-cz. végrehajtása tárgyában az országgyűlés színe előtt kifejtett álláspontját, eltekintve az egyházi ténre nem tartozó pártpolitikai ki-

pontját Fráter Loránd honvéd-husár főhadnagy éneke és hegedű játéka képezte a szünóra alatt.

Sokat hallottunk már e kedves huszárról. Még Kolozsvár közönségét rikatta „ősi rózsá, fehér ősi rózsá“ című szerzeményével, mikor híre már hozzánk is jutott. Még álmodni sem mertem volna, hogy egy emberben ennyi talentum összpontosuljon, mint a magyar huszárbán. Ha legkedvesebb barátját: hegedűjét kezébe ragadja, s gyönyörű magas bariton csengő hangját megeresztli, nem marad senki, kit könnyekre ne indítson. Jóságos arczán a mosolyt a szenvedés váltja fel, s a férfiaság egész erejével és hatásával, jó szívének örömet, egész életének szerelmét és bánatát írja belő saját szerzeményű nótáiban. Mi villamos fény mellett pazarul berendezett salonokban gazdagon ékszerekkel feldíszített hölgyek társaságában énekeljük szerelmi dalainkat, ő kopott, rongyos utszéli csarda füstös ivójában, pislogó mécs mellett pengeti lantját, s dalol kedvesének, „Száz gyertyát, száz iczeze bort“ kér szenvedő szíve, mert szemét elhomályosította a szerelem, bánatát pedig, mint a hazáját sirató kurucz, száz iczezébe akarja temetni. A szíve legbenső rejtekébe hat el szózata. Mintha mondaná, érezetek, örüljetek, szenvedjetek velem, hiszen közös sorsunk ez nekünk! Legdrágább kincs ő előtte a szerelem és barátság, a melyet az embertől senki el nem rabolhat. A szív legzárosabb rejtekébe van e két kincs belakotolva, s csak a halál foszthatja meg attól az embert. Hegedűje vele zokog, mert az ő legkedvesebb barátja, s ez soh' sem fogja sem megcsalni, sem elhagyni. A közönség pedig, melyet dalával és játékával magához ragad, vele érez, bámulja a lélek nagy erejét, tapsol és hulló könnyekkel adózik. Csak dalolj, csak énekelj! nem hiába, hogy a magyar huszár a világ első katonája, de te a magyar dalköltészethen is az első vagy!

Soh' sem muló emléket karczolt az én szívemben is e mulatság, s a nyalka huszárral együtt énekltem „Álom volt az én szerelmem, fényes tündér álom!“

K-y.

jelentéstől. — a tiszai ág. hitv. evang. egyházközség álláspontjával ugyanazonosnak vallja s azért őt változatlan bizalmáról s tántoríthatatlan ragaszkodásáról továbbra is biztosítja.

Ez indítványt Medveczky Sándor, Markovics Pál, Liskay János, Argay György és Kolbenheyer József hozzászólása után, az esperességi közgyűlés egyhangulag elfogadta s az egyházközség felterjesztési határozata. Hisszük, hogy az egyházközség szintegy egységesen fejezi ki bizalmát felügyelője irányában, kit az egyházon kívül álló pártszenvédely ferde helyzetbe s meghasonlásba próbált hozni egyházközségével.

Esperességi közgyűlés.

A kishonti ág. hitv. evang. esperesség ez évi rendes közgyűlését f. hó 28-án, azaz hétfőn délelőtt tartotta meg a helybeli ev. templomban Kubinyi Aladár városunk és megyénk társadalmi és közéletének a ki-magasló alakjának, mint esperességi felügyelőnek és Glaufl Pál főesperes lelkésznek iker-elnöklete mellett. Ugy az egyházi, mint a világi tagoknak óriási, tömeges megjelenése az egyházi élet iránti folyton fejlődő érdeklődésnek, de kivált az általánosan tisztelt és szeretett elnök ségi iránti vonzódásnak és ragaszkodásnak fényes és a jövőre nézve biztató tanubizonyosága! Ez elnökség immár 12 éven át vezette együttesen az esperesség ügyeit; vezette hiven, tapintatosan, az egyház és magyar hazánk iránti lángoló szeretettel! Sok háborgás, sok félreértés simul el az ő böles, vallásos és hazafias kormányzásuk alatt: a kishonti ev. esperességben ma béke és egyetértés honol. S ez elnökségnek mandátuma ez évben lejár. Lemondásuk a gyűlés tagjainak lelkes és együttes, hatalmas és lélekemelő ovatiójára adott alkalmat: egy-akaratlan kívánja és óhajtja az esperesség minden egyháza, minden tagja, hogy e két kiváló kormányos és többi tisztársaik vezessék továbbra is az esperesség hajóját!

A közgyűlést reggeli 8 óraker istenitisztelet előzte meg, melyen Kemény Lajos ugyani lelkész, az esperesség „aranyzavu és aranytollu“ főjegyzője mondott gyönyörű, költői alkalmi imát: apostoli, költői ihletének egy újabb remek alkotását!

A gyűlés legfontosabb tárgyát a Kubinyi Aladár világi elnök gondolatokban gazdag, mely tartalmu megnyitója után a főesperes tartalmas és szépen kidolgozott évi jelentése s ennek lapunk más helyén méltott indítványa képezte. Ezután a számvévszéknek és az iskolaszéknek évi jelentését hallgatta meg örömmel a közgyűlés, mert amabban Banczik Samuel kovai lelkész, a számvévszék buzgó elnöke, ebben a körlelkész és s tanítói körnek jelentették, hogy az esperességnek egy anyagi, mint a derék és hivatása magaslátán álló tanítói kar hazafias működése révén a nép szellemi ügyei is örvedetes módon fejlődnek.

A kerületi gyámintézeti lelkész-elnöki nagy és fontos állásra a közgyűlés egyhangu lelkesedéssel Liskay János esperest, a rimabrezói egyháznak nagyműveltségű és nagy tevékenységű jubilis lelkészét jelölte.

A Zsedényi jutalomra egyhangulag a következő buzgó tanítókat ajánlotta: Kicsiny Pált, ifj. Czéner Pált, Szabó Danielt és Sztatvinszky Eendrét.

A Miskolczon f. évi augusztus hó 19—22. napjain tartandó egyházközség közgyűlésre Medveczky Sándort, Cseh Istvánt, Törköly Józsefet, ifj. Glaufl Pált, Szombath Györgyöt, Kemény Lajost, Liskay Jánost, Kolbenheyer Lajost és Józsefet, Szlopovszky Pált stb. tagokat választotta meg és küldötte ki.

Még néhány, apróbb ügy elintézése után az elnökség és a tisztikar lemondott és a közgyűlés a tisztújító szavazást f. évi szeptember hó 15-ig elrendelte. Ekkoraig tartoznak ugyanis az egyes egyházközségek és jogosított iskolák szavazataikat a szavazatszedő és megbíró bizottság elnökéhez, Liskay János espereshez Rimabrezóra beküldeni.

A gyűlés bezárása sokáig felejthetetlen lesz mind-azok előtt, a kik ott jelen lenni szerencsések voltak. Ugy Kubinyi Aladár felügyelő-elnöknek, mint Glaufl Pál főesperesnek záró beszédei — melyekben visszatekintettek az esperesség élén együtt eltöltött munkás évekre, a tisztikar többi tagjainak és az esperesség összes tagjainak hazafias és vallásos, buzgó működésére és kitartó támogatására mindenkít megindítottak; s midőn ezért hálás köszönetüknek kifejezésével állásaikról ismételtelen lemondottak és a közgyűléstől elbucsztak: a közgyűlés tiltakozása oly lelkes és hatalmas éljenzésben tört ki, mely igaz és őszinte megnyilatkozásával Luther hatalmas énekének, avagy Dávid király legszebb zsoltárának telendülését juttatta eszünkbe.

* * *

A közgyűlés után 50 terítékű bankettre gyűltek össze az esperesség tagjai a Széchényi-kertben a szabad ég alatt. A vendéglőső Ujlaky Ilona pompás és jóízű ebédet adott, fényesen bizzonyítván ezuttal is, hogy a Tompa-ünnepélynek hírhedt rossz ebédjét nem ő, hanem „a 10 pengős miskolczi szakácsné rontotta el!“

Csakhamar megeredt a toasztok hagyományos árja, melyek legnagyobb része természetesen a szeretett elnököket és tisztviselőket éllette és méltatta; de kijutott ott a komoly, szeretettel és kegyelettel teljes megemlékezésből a távollévőknek, sőt a nevéket adományokkal megörökített elhunyt nagyoknak is! Szívbeli örömmel jegyezzük fel, hogy a közebeden az esperességnek oly egyháza is képviselve voltak, a kiknek távollétét eddig-éle évről-évre sajnálattal nélkülöztük. Örvedetes bizony-ságot szolgáltatott e megjelenésükkel arról, hogy a félre-értések megszűntek; hogy a jó lutheránus egyuttal jó magyar is, amint hogy annak is kell lennie!

A társaság vidám beszélgetésben csaknem alkonyatig maradt együtt és nem közönséges, nem mindennapi érzésekkel szívében oszlott szét. Mindenki azzal az érzéssel, azzal a gondolattal távozott, hogy ezt az elnökséget, a mely ily egyetértést, ily egyházi és magyar nemzeti szempontból egyaránt fontos eredményeket vitt ki szeretettel, böles tapintattal és pártatlan igazság-góss gával: ezt az elnökséget továbbra is vezérekül meg-nyerni, kormányzókul bírni, az esperesség jövő fejlődésének, virulásának biztosítéka lesz. Legyen is! Marad-jon is!

—ő.

legnagyobb része mulatai vágyó fiatal egyéniségekből áll, kik mindenütt ott vannak.

A kirándulási helyek közül első sorban Königsart érdem említést, ez a Metternich Pál herceg tulajdona, gyönyörű fekvésű kellemes hely, aczélfürdővel, 600—800 fűrdővendéggel évenként, a vize a Richard quelle, a világhírű gishübl vizzel versenyez, jóság és analysis tekintetében; egy nagy hibája, hogy ma már éppen úgy árulják az ottani vendéglőkben a törzsvendégeknek a vizet, mint például Marienbadban a Rudolf quelle vasast; a mi a mult éveken sem itt sem ott nem volt.

A második kiránduló hely Glatien, gr. Schönborn vadász kastélya, melyhez fogható szép helyet messze földön nem lehet találni, a hol a kiránduló közönség a legmodernebb restaurációt, izletes elég olesó ételt talál, természetesen ezek már gyalog egy napi, kocsin egy fél napi időt vesznek igénybe, vannak társas kocsik is, ezek azonban annyira igénybe vannak véve, hogy magam részéről senkinek sem ajánlanám, hogy azon tegyek meg kirándulásait.

Nem különben vasuton 40 percnyi távolságra van Eger, a 30 éves háború központja, a hol is a város egy részének minden háza annak idejében egy-egy vár volt, még kitudja meddig fogja magán viselni az akkori idők tanujelét, ugyancsak ott van a városi muzeum, a hol mutatják hol és hogyan ölték meg Wallensteint, majd ismét egy várbástya is, a melynek pinczejében egy magyar püspök állítólag árulásért 10 évig sanyalódott, s a honnan, midőn kiszabadult, pár napra elhalt.

Közel van a világhírű Karlsbad az ő sprudeljével és gyáraival. Ugyancsak Franzensbad a világhírű női fürdő, s az ezzel vetekedő gyógyhatás tekintetében Bad-Elster, a szász király tulajdona, nekem sokkal szebb, mint amaz és ár tekintetében legalább $\frac{1}{3}$ -ával olesőbb, s nem sok idő fog elmúlni, hogy Franzensbadot tulfogja szárnyalni, — mar csak azért is, hogy a luxust amott nem ismerik, míg valljuk meg az igazat, arra nagy súlyt helyeznek. (Talan ellenkezőleg a luxus nehezedik a „sulyokra“. A szerk.)

Kedves barátom! Inne leírtam, amit akartam és nem gyöngyözik a homlokom a munkától. Ha soraimat az én kedves szülőföldemen olvasod, adj hátat a jó Istennek, hogy nem kell Marienbad vadregényes erdeiben esatangelnod, izzadnod, éhezned és szomjaznod. De el ne felejtöd üdvözetemet átadni összes barátainknak.

Ölel őszinte barátod

R. G.

Hirek és vegyesek.

Uj igazgató. A dobsinai állami polg. fiúiskolában Róczy István elhunytával megüresedett igazgatói állásra a közoktatásügyi miniszter — mint értesültünk — Hanvay J. Ede polgári iskolai rendes tanárt nevezte ki, a ki helyettesképen már eddig is meg volt bízva az igazgatói teendők vitelével. Az új igazgató sokoldalú képzettségével, szervező talentumával és rokonszenves modorával már eddig is teljes mértékben kiérdemelte egy a közönségnek, mint kartársainak és a felsőbb hatóságoknak bizalmát, s széles körben azt a véleményt, érlelte meg, hogy az eddig is jó hírnévű örvendő dobsinai polgári iskola, az új igazgató működése alatt fejlődésben és virágzásban csak emelkedni fog. Gratulálunk!

Csendőri szemle. Szalay J. esendőrszázados f. hó 27-én városunkban tartózkodott s a legénység fellett szemlét tartott.

A rimaszombati-tamásfalvai ev. egyház-község f. hó 27-én délelőtt tartotta rendes évi közgyűlését, melynek egyedüli tárgyát a másnap tartandó egyházmegyei közgyűlésre tagoknak kiküldetése képezte. A közgyűlés szavazati joggal: Szombath György és dr. Wallentinyi Dezső egyháztanácsosokat, tanaeszközi joggal: Brauner Gyula, ifj. Glaufer Pál, dr. Institoris Endre, Rohák András, Palkovics Pál, Habán Mihály, stb. egyházi tagokat küldötte ki.

Gazdasági tudósító. A földmívelési miniszter Szelezky Zoltán gömörpányi földbirtokost vármegyénk tornallyai járására nézve a gazdasági tudósítói tiszttel bízta meg.

Eljegyzés. Draskóczy István földbirtokos, megyei kórházi gondnok és neje Vattay Panna szép és kedves leányát Mariskát, folyó hó 27-én jegyezte el Klaniczay Kálmán, a rimamurány-salgótarjani vasmű-részvénytársaság tisztviselője, gimnáziumunk egykori növendéke. Üdvözljük a boldog jegyes-párt!

Utvizsgálat. Scholtz Gusztáv műszaki tanácsos, löseki ker. felügyelő f. hó 28-án városunkba érkezett, másnap az államépítészeti hivatalt vizsgálta meg, ma szerdán az államutak vizsgálatára tovább utazott.

Egyetemi tanár vármegyénkben. Pistóry Mor, a kolozsvári Ferencz József tudomány-egyetem nagynevű tanára, fiával együtt megyénkben időzik, hogy az itt lévő számtalan természeti szépségeket végignézhesse. Mint halljuk, tegnap érkezett Rozsnyóra és onnan legelőször a dobsinai jégbarlangot fogja meglátogatni.

Ováció. Dr. Richter Aladár városunk jeles szülőtte: kolozsvári ny. r. egyet. tanárt, ki a Feilitzsch orsz. képviselő pohárköszöntője folytán Bartha Miklós orsz. képviselővel együtt kilépett az E. Kárpát egyletből, fényes ovációban fogják részesíteni. Tervben van, hogy a kolozsvári polgárság fáklyás zenével tiszteli meg s az ünnepléshez nagy lelkesedéssel készülnek.

Eljegyzés. Velesz Ferencz a rimaszombati kir. törvényszék albirája f. hó 24-én váltott jegyet Özv. Kovács Frigyesné szül. Márkus Mária urnóval, Márkus Bertalan leányával. — Gratulálunk!

Annabál Várgedén. Várgede vasas gyógyfürdőben augusztus hó 3-án lesz az Anna-bál. Felhívjuk nagyérdemű közönségünk figyelmét e szépnek ígérkező mulatságra.

A helybeli méntelepnlél a tisztikarban újabb változás történt, a mennyiben Forner Károly főhadnagy 6 havi szabadságra ment s ide Stögermajer Lajos főhadnagy helyettesítetett át Debreczenből.

Műkedvelő előadás. A jolsvai siketnéma-intézet javára aug. hó 2-án, a „Korona vendéglő“ nagytermében Jolsván, műkedvelői előadást rendeznek, melyen „A tolvaj“ és „A szobaleány“ című egy felvonásos darabok kerülnek színre. Az előadást táncmulatság követi. Kezdeté pont $7\frac{1}{2}$ órákor.

Eljegyzés. Özv. Veres Lázárné, előbb főj. Kovács Gézáné kedves és szeretetreméltó leányát Kovács Ilonkát f. hó 27-én jegyezte el Salezmann Ottó, a helybeli kir. törvényszék joggyakornoka. Üdvözljük a fiatal jegyespárt s zavartalan boldogságot kívánunk.

Anna-bál Dobsinán. A világhírű dobsinai jégbarlangnál a telep nyaraló közönsége Dobsina s a vidék intelligens közönségének részvétele mellett f. hó 26-án tombolával egybekötött sikerült Anna-bált rendeztek.

Esküvő. Cseh István városi gazda kedves leányával: Lidiával augusztus hó 4-én délután 3 órákor a helybeli ev. ref. templomban tartja esküvőjét Benedek Károly miskolci fodrász. — Boldogság kísérje a frigyét!

Halálozás. Biró József hentes, polgárságunk egyik tiszt és derek tagját mély gyászba döntötte régi betegeskedő neje f. hó 28-án bekövetkezett elhunyt. Temetése folyó hó 30-án nagy részvét mellett ment végbe. Nyugodjék békében!

A miskolci ügyvédi kamara. 1901. évi működéséről szóló s a m. kir. igazságügyi miniszterhez intézett hivatalos jelentés, melyet a kamara nyomtatásban a kamara és a bíróságok tagjainak megküldeni szokott, e napokban megjelent. A jelentés statisztikai adatai közül felemlítjük, hogy az ügyvédek lajstromába be volt jegyezve az 1901-ik év végén 116 ügyvéd és 46 ügyvédjelölt. Hazi penztarának bevétele az 1901. évben az 1900-iki maradvánnyal együtt 2944 kor. 81 fill., kiadása 2722 kor. 75 fill., maradványa 222 kor. 06 fillér. Az 1901. évben évi tagdíj 26 kor. volt. Kiemelendőnek tartjuk mint érdekes és elvi jelentőségű esetet, hogy a kamara egy államtudományi doktort az ügyvédjelöltek lajstromába való felvétel iránti kérelmével elutasított, mert a nevezett jogtudományi szigorlatot nem tett, mely határozatát a m. kir. Kuria is helybenhagyta. Fontos ezen körülmény azért, mivel az 1874. évi XXXIV. t. cz. 11. §-ában az ügyvédjelöltek felvételéhez szükséges első szigorlat közelebről megjelölve nincsen s így a határozat elvi jelentőségének tekinthető. A jelentés 10 oldalon vázolja a kamara tevékenységét. Foglalkozik az országos ügyvédgyűléssel, melyen a kamara 7 taggal volt képviselve, majd kifejti álláspontját az új polgári perrendtartás szervezetével szemben. Eltérő javaslatot tesz a büntető végtárgyalásokhoz. A törvényszékek által kirendelt védőügyvédek kirendelése tárgyában, a mennyiben javasolja, hogy a kirendelt védőnek a vádirat egy példányát kézbesítsék. Beszámol fegyelmi bíróságának eljárásáról, majd az országos ügyvédgyűlés fontosabb határozatairól részletesen. Továbbá a közjogi bíráskodásnak és a közigazgatás egyszerűsítésének az ügyvédi kar tevékenységével való viszonyáról. Végül kéri a kamara az egyes bíróságoknál előforduló lassu ügymenet orvoslását.

Mulatság. A helybeli általános ipartestület f. hó 27-én sikerült nyári mulatságot rendezett a Szechenyikertben. Az idő is igen kedvezett a mulatságnak, az érdeklődés is nagy volt. A fiatalság pompásan mulatott a késő esti órákig. A táncoló párok alig férték el a nagy tánchelyiségben, s általában igen jó kedv uralkodott. A jótékony célra — az elagott munkaképtelenek segélyezésére — 225 korona 62 fillér marad a sikerült mulatság jövedelméből.

Telek-vétel. Gömörvármegye törvényhatósága — mint halljuk — f. hó 28-án megkötötte az ügyletet Kohn Albert telektulajdonossal olyképen, hogy a vármegye a Kohn tulajdonát képező Kohary-utcai telekből a kórház mellett levő részt 600 négyszögölet megvett. A telek Kohn felépíti az elfogadott terv szerint az alsó foku bábaiskola elhelyezésére szükséges épületet s ezért a telekkel együtt kap 32000 koronát.

A gömörmegeyi muzeumot július 27-én 134 felnött egyén látogatta meg. Augusztus 3-án d. e. 10—12-ig szintén nyitva lesz a muzeum.

Csizi bál. A csizi fürdői Anna-bál f. hó 26-án tartott meg, s mint egy külön czikkünkben arról megemlékszünk igen jól és fényesen sikerült. A bevétel felülírtésekből 176 kor. Elismeréssel kell megemlékeznünk az igazgatóság körültekintő gondosságáról, továbbá a vendéglősről és pontos kiszolgálásról, valamint a cigányzenéről, a mely a mult évihez összehasonlíthatlanul jobbnak mutatta be magát.

Mint érdekes dolgot feljegyezzük, hogy a velencei Campanille összedöleése előtti napon két megyénkbeli turista: Jurin István turesoki és Sándor János szirkai tanítók voltak a legutolsók között, kik a szép és híres történelmi emlékből s annak szép panorámájában gyönyörködtek. A két ifju ember már szerencsésen hazakereszt s igéretüket bírjuk, hogy érdekes utazásuk leírását lapunkban közölni fogják.

Elmaradt putnoki mulatság. Az augusztus 3-ára tervezett s kitűnőnek ígérkező putnoki nyári táncmulatság a városban újból fellépett vörheny-járvány következtében elmaradt. Határideje augusztus hó 17-ére tetetett át, midőn is a putnoki aranyfiatalság — belevonásával a vidék ifjúságának — egy nagyobb nevű mulatság rendez, mely mulatság védnöke Putnok város főura dr. gróf Serényi Béla, diszelnöke pedig a kerület képviselője Putnoky Mór lesz. A mulatság tiszta jövedelme a Putnokon felállítandó kórház javára fog fordítottatni s tekintve e nemes jótékonyzést úgy a mulatság védnöksége, mint a rendezőség mindent elkövet, hogy minél fényesebben sikerüljön s minél tömegesebben legyen jelen Putnok város és vidéke közönsége az aug. 17-iki fürdői nyári mulatságon.

Tánczestély Dobsinán. A dobsinai ifjúság f. évi augusztus hó 2-án a vendéglő nagytermében esti 9 órákor jótékonyzélú tánczestélyt rendez 2 kor. beléptdíj mellett.

Ménszelejtezés. A helybeli áll. méntelep méntanyagának osztályozása, illetve selejtezése az állomáson augusztus hó 12-én fog megtartatni.

Elfogott tolvaj. Mult évi november hó 18-án éjjel Raesák István kokovai gazda istállóját feltörte egy tolvaj és onnan egy tehenet elhajtott. Ugyanekkor Raesák Jánostól és Szvényák Józseftől is ellopott ugyanez a tolvaj 3 drb sertést. A tolvajt, ki ellen nyomozólevél is volt kibocsátva, a zólyomi csendőrség e hó 25-én a herenesvölgy-felső reeskaírtványon elfogta, a mint éjjel egy fa alatt aludt. Az elespített tolvaj Jágerszky Migra György nevű tót paraszt. A csendőrok f. hó 28-án hozták a rimaszombati kir. törvényszék elé, melynek vizsgálóbírája egyelőre előzetes letartóztatásba

helyezte. Mint utóbb értesültünk a terhelte szabaddalra helyezték, terhelő bizonyítékok hiányában.

Nyilvános nyugtázás A gömöri ág. h. ev. egyházmegye Köviben július hó 23-án tartott közgyűlése alkalmával tánczestélyt rendeztetett, melynek bevétele volt 314 kor., kiadása 87 kor. 10 fill. Tiszta jövedelme 226 kor. 90 fill., melynek fele a tiszakerületi polgári leányiskola, — a másik fele a kövi-i harang-alap javára fordítottat. — Felülírtettek: Zimann Emilia, Goeso Emil, Bradofka Károly 4—4 kor., Hotyko Anna 3 kor., Chotvács András, Siró János, ifj. Rudnay Károly, Zsorna Gusztáv, Csók György, Buzágh István, Rohács László 2—2 kor., Gubeso János, Kis Balint, Nádasz János, Vlachó Gyula, Alexy Gyula, Basilidesz Károly, Christélyi Gyula, Kármán István, ifj. Flentisz Andor 1—1 koronát. Összesen 38 korona, melyért őszinte köszönetünk nyilváníjuk. — Kedves kötelességgel megemlítettük továbbá, hogy a gömöri faipar az esp. gyűlés alkalmával rendezett, közeledő felállított sátorhoz szükséges any-nyes ponyvákat díjmentesen kölcsönözte, a mely szíveségg jótékonyzélra való tekintettel, a rendezőség részéről hála-köszönettel vétetik.

Szerkesztői üzenet.

Dr. Z. I. Bálványos-fürdő. Becses ismertetését nagy köszönettel fogadjuk, de — mivel elkésve érkezett — legnagyobb sajnálatunkra csak a jövő számunkban közölhetjük.

Pályázat.

A „Gömörmegeyi Magyar Közművelődési Egyesület“ a cserenesényi állandó gyermek-menházhoz óvónőt keres. Fizetése egy szoba- és konyhából álló lakáson kívül egyelőre 360 korona. Kötelessége az összes jelentkező gyermekeket foglalkoztatni és az ovoda fűtéséről gondoskodni. Az állás augusztus végén foglalandó el.

A pályázni szándékozókat felkérem, hogy sajátkezüleg irt bélyegtelen kérvényeket és egyéb okmányokat hozzám augusztus 15-ig küldjék be.

Rimaszombat, 1902. július 25.

Váry János, egyesületi titkár.

Tanulóul.

Egy jó házból való fiú, ki négy gimnáziumot végzett, tanulóul fölvéttetik Missura László fűszer-és esemege-kereskedésében Rozsnyón.

2—3

Kárpitos és diszító.

Alólírott karpitos és diszító tisztelettel ajánlja szolgáltat-készségét a mélyen tisztelt közönségnek. — Felvállal diszítást, butorok bevonását a legújabb divat szerint és mindenféle javitást a legújtanosabb ár mellett.

Kárpitos és diszító munkáknak vidéken való elkészítésére is ajánlkozom.

Lakásom: Rimaszombat, Kossuth Lajos-utca 10. sz. 1—2

Hirdetmény.

3729. sz. — A rimaszombati kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a m. kir. államkincstár által a tiszolczi, vashegyi s gulti hegyi sodronypályához kisajátított földterületekre vonatkozó műszaki munkálatok a rimaszombati kir. törvényszék, mint bányabíró által hitelesítettven, a kisajátított területekért járó kisajátítási illetően kártalanítási összegek kifizetése esedékessé vált.

Ennélfogva a telekkönyvi hatóság a jelzálogilag vagy egyébként terelt kisajátított területekért járó kisajátítási illetően kártalanítási összegek sorozása és kifizetése végett megtartandó tárgyalás határnapjaul folyó évi augusztus hó 5. napjának d. e. 9 óráját tűzte ki Tiszolc közsébe a közég hazához.

Felhívja ez okból a kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság az érdekelt jelzálogos hitelezőket és az özvegyi haszonélvezetre jogosultakat, hogy a mennyiben a kisajátítási illetően kártalanítási összegekre bármi igényt tartanak, azt a fent jelzett tárgyalás határnapjaig a telekkönyvi hatóságnál vagy pedig a tárgyalás során a helyszínen annál bizonyosabban jelentsék be, mert a később jelentkezők igénye figyelmen kívül hagyatik és a kisajátítás illetően a kártalanítási összeg annak s azon mennyiségben fog kiadatni, a kinek nevére és a mely összeggel az az egyedi kimutatásban ki van téve, a kisajátított területek pedig természetesen fognak a kir. államkincstár javára bejegyeztetni.

Rimaszombati kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság, 1902. évi július hó 1-én.

Velesz, kir. tszéki albiró.

Tornallyán a főtéren, kereskedelmi szempontból legelőnyösebb helyen

üzlethelyiség kiadó,

a mely helyiség magában foglal: modern berendezésű üzlethelyiséget, raktárt, tágas kettős szaraz pinczét, továbbá magán lakást, a mely áll: két szoba, egy konyha, éles-tár, előszoba és egyéb szükséges helyiségeket.

Ertekezhetni: Urszinyi Zsigmond gyógy-szerésznél Tornallyán.

2—3

Eladó azonnal.

A rimaszombati főtér és Jánosi-utca sarkán lévő emeletes ház, a hozzátartozó hátulsó telekkel együtt azonnal eladó.

3—3

Ertekezhetni levélileg Konyha Géza tulajdonosnál Ujpest, Baross-utca 50. sz. alatt.

Meghívó.

A várgedei gyógyfürdőben

1902. évi augusztus hó 3-án, (vasárnap)
a vasuti megálló helytől a fürdőig építendő gyalogjáró költségeinek fedezésére

Anna-bál

tartatik,
melyre a mélyen tisztelt közönséget tisztelettel meghívja
a rendező-bizottság.

Belépti-díj 1 korona.

Kezdete délután 3 órakor, vége másnap reggel.

Eladó.

A rimaszombati sertéstartó gazdaközönség tulajdonát tevő, Rimaszombatban a Nagyhid-utczában 25-ik szám alatti magános udvar, a rajta levő lakóházzal, fás-szinnel és sertés ólakkal szabad kézből eladó. — Az árverés az 1902-ik évi augusztus hó 18-án délelőtt 10 órakor a helyszínen fog megtartatni. — Kikiáltási ár 800 korona, bánatpénz 80 korona.

Venni szándékozók **Ethey Frigyes** pénztárnok urral addig is értekezhetnek. 2-2

Hirdetmény.

2826. sz. — A rimaszombati kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy **Selczig János** mint **Maczko Praszlicska Mária** gondnokának özv. **Sulyko Andrásné** szül. **Praszlicska Mária** végrehajtást szenvedő elleni 298 korona 10 fillér tőke s járuléka iránti árverési ügyében a végrehajtási árverést az 1881. évi 60. t.-cz. 144. és következő §§-ai értelmében a rimaszombati kir. törvényszék területén levő Derencsény községben fekvő s a derencsényi 68 számú tjkönyvben A. 1. sor 15/g. hrzi szám alatt foglalt birtokból, azon épült 50. szám alatti házból, 2-3. sor, 100/b. és 105 hrzi számú kertekből és 4-13. sorszám alatti szántóföld és rétekből, valamint az ezen ingatlanokhoz tartozó urbéri erdőlegető illetményből az A. 3. és B. 4. alatti özv. **Sulyko Andrásné** szül. **Praszlicska Mária**t $\frac{1}{6}$ -od részben megillető jutalékra 625 koronában fent ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, annak megtartására határnapul **1902-ik évi szeptember hó 16-ik** napjának délelőtti 10 óráját tűzte ki, mely alkalommal a fent körülírt ingatlanok a becsáron alól is el fognak adatni.

Árverezni szándékozók tartoznak a kikiáltási ár 10 %-át, azaz 62 korona 50 fillért készpénzben vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyi ministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Rimaszombati kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság 1902. évi május hó 31. napján.

Velez, kir. törvszéki albiró.

A gömörmegeyi nép- és iparbank

1903-ik évi januárus 1-től

az állandó betét után . . . . . 4 %
felmondáshoz kötött betét után . . . . . 3 $\frac{1}{2}$ %
felmondáshoz nem kötött betét után 2 $\frac{1}{2}$ %
fizet — s egyidejűleg rendes váltó-köl-
csön után . . . . . 7 %
és jelzálog kölcsön után . . . . . 6 $\frac{1}{2}$ %-ot szed.
Rimaszombat, 1902 évi július hó 23-án.

2-2

Az Igazgatóság.

Hirdetmény.

2208. sz. — A tornalliai kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy **Fejes Károly** végrehajtónak özv. **Lőkös Zsigmondné** mint kis-korú **Lőkös Zsigmond** t. t. gyamanyja végrehajtást szenvedő elleni visszárverési ügyében az imolai 61. sz. tjkvben A. I. 6-9., 12-18 sorszám alatt foglalt ház-hely, kert, szántó, rét és erdőbirtokból k. k. Lőkös Zsigmondnak B. 31. alatt illetőségére az árverést 632 koronában ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az **1902. évi augusztus hó 27-ik** napján délelőtt 10 órakor Imola község hazánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási aron alól is eladatni fog

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10 %-át készpénzben, vagy az 1881. évi 60. tcz. 42. §-ában jelzett ártolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a kelt igazságügyi ministeri rendelet 8-dik §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. évi LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Tornalliai kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság 1902. évi július hó 14-én.

Münster, kir. járásbíró.

Hirdetés.

Tamásfalán, a Bodrogközi-féle ház, mely 4 szoba, két konyha, kamara, pincze, szin, istálló, csűr, körülbelül 1600 □-öl konyha kert és gyümölcsből áll, f. évi november 1-től bérbeadó.

1-*

Meghívás.

A Gömöri Faipar Részvény-Társaság X. évi rendes közgyűlését

Pelsüczön, 1902. évi augusztus hó 14-én d. u. 3 órakor tartja,

melyre a t. részvényesek ezennel meghívotnak.

A közgyűlés tárgyal:

1. Az igazgatóság évi jelentése.
2. A felügyelő-bizottság jelentése.
3. A mérleg s tiszta jövedelem feletti határozat-hozatal.
4. Felügyelő-bizottság választása három üzletévre. Kelt Pelsüczön, 1902. évi július hó 23-án.

Szent-Iványi Árpád s. k.,
közgyűlési elnök.

Jegyzet. Az igazgatóság és felügyelő-bizottság jelentése és a mérleg nyolcz nappal a közgyűlés előtt a társaság irodájában közzé tetetik és megtekinthető.

Kivonat az alapszabályokból: 9. § A közgyűléseken csak azon személyesen vagy meghatalmazottak által megjelent részvényesek bírnak szavazati joggal, a kik előmutatóra szóló részvényeiket — je nem járt szelvényeikkel együtt — a közgyűlés előtt felmutatták s ezekért igazoló jegyeket kaptak. — Ezen igazolványok neve szólnak, kitüntetik a leteteményezett részvények és az ezek után járó szavazatok mennyiségét s csak a nevezett személyre nézve bírnak érvényvel. — Az így felmutatott és átadott részvények szelvényeikkel közgyűlés bevezése után, az igazolványok visszaadása mellett vehetők vissza.

Magyar királyi állami mentelep parancsnoksága Debreczen.

Arlejtési hirdetmény.

376. sz. — A debreczeni magyar kir. állami mentelep eperjesi, debreczeni, turia-remetei, rimaszombati, szatmár-németi és jászberényi osztályainál ethelyezett katonai legénység és menállomány részére **1902. november hó 1-től 1903. október hó végéig szükségglendő takarmány és egyéb czikkek biztosítása tárgyában 1902. augusztus hó 25-én délelőtt 10 órakor** irasbeli zárt ajánlatok tárgyalása fog alulírott mentelepparancsnokságnál megtartatni.

A szállítási feltételek ugy az alulírott mentelepparancsnokságnál, mint az egyes teleposztályoknál megtekinthetők.

Az ajánlatok szerkesztésére, valamint a czikkek mikénti szállítására vonatkozólag felhívatik az érdekeltek figyelme a hatóságilag kifüggesztett arlejtési hirdetményekben foglalt mintára.

Debreczen, 1902. évi július hó.

A debreczeni m. kir. állami mentelep parancsnoksága.

1-2

KÖNYV- és
PAPIRKERESKEDÉS,
KÖNYVNYOMDA.

RÁBELY MIKLÓS

Rimaszombat, Deák Ferencz-utca 8. sz.

A
„GÖMÖR-KISHONT“
kiadóhivatala.

Tisztelettel hozom a nagyérdemű közönség tudomására, hogy Rimaszombatban, a Jánosi-utca 14. sz. a. létezett és jó hírnévnek örendett **Rakottyai Lajos**-féle

könyv-, papir- és írószerkereskedést

átvettem, és azt

RÁBELY MIKLÓS

cég alatt Rimaszombatban a Deák Ferencz-utca 8-ik sz. a. **Benyó Béla**-féle házban a kor igényeinek megfelelően ujonnan berendezve, megnyitottam. — Főtörekvésem lesz a szolid, jutányos árak, pontos kiszolgáltatás mellett a n. é. közönség szives jóindulatu támogatását és teljes bizalmát kiérdemelni.

Üzletemben nagy választékban kaphatók: imakönyvek, **iskolakönyvek**, irodalmi művek, naptárak, képes könyvek, ifjusági iratok; továbbá kiváló jöminőségű tinták, tollak, írónok, diszes és egyszerű tintatartók, iskolai könyvtáskák és szíjjak, vonalzó, albumok, naplók, jegyzet-, számla- és **üzleti könyvek**, író- és rajztömbök, füzetek, rajz- és írószerek, festékek, képes levelezőlapok, valamint az összes papiros-szakmához tartozó tárgyak.

Ügyvédi, jegyzői és tanítói nyomtatványok nagy raktára.

Kölsönkönyvtár.

Irodai- és nyomtatópapírok, diszes és egyszerű levélpapírok, mindenféle borítékok.

Könyv- és könyvnyomda munkák, könyvkötések, hirdelapfűzetések elfogadtatnak.

A „Gömör-Kishont“ kiadóhivatala. — Dohánytözsde, levél- és okmánybélyegeg árulása.

A midőn üzletmegnyitásomat a n. é. közönséggel tudatni szerencsém van, egyuttal kérem szives jóindulatu támogatásukat és nagybecsű pártfogásukat.

Kiváló tisztelettel

IFJ. RÁBELY MIKLÓS.